זרע קודש — ל"ג בעומר

הנה כתיב בא"ע ע"פ וביום השמיני ימול כו' שביום השמיני מזיע המילה ובא לו רפואה והנה אח"כ כתיב שלשים ושלשת ימים תשב על דמי טהרה ופי' הנ"ל כי יצירת הזכר נגמר בל"ג יום ושל הנקבה בס"ו ונ"ל ע"ז כי כתוב בשם הבעש"ט ע"פ הוא ינהגנו עלמות שהנה כשהאב רוצה להרגיל את התינוק לילך מתחילה מחזיקו בידו ומוליכו אצלו עד שבא התינוק לאביו ומקבל תענוג ושעשועים מזה ואח"כ מרחיק עצמו קצת מהתינוק ומחמת שהתינוק יודע כבר תענוג התקרבותו לאביו הולך בעצמו לאביו ובכל עת עד"ז מרגילו יותר וזה הענין הי' במצרים בחג הפסח שפסח הקב"ה על כל המעלות ומדריגות ופתח לנו שער להשפיע עלינו אור עליון מאד ולכן אמר ועבדתי באמ"צ כו' אני ולא מלאך כו' כי הי' נגד המלאכים למעלה ממדריגותם ואח"כ נפלו ישראל מזה המדריגה כי זה הי' בלא התעוררתינו וצריך לילך מעט מעט מדרג' לדרגא (ולהתחזק בכל יום מדרגא לדרגא) וממדה זו למדה אחרת בעבודתו ית' ולהתחזק בכל יום יותר לעבודתו ית' ולבא לאור עליון שנתגלה עלינו בפסח ובכל יום מימי הספירה צריך לקבל קדושה יתירה ולהתרחק מטומאה וזהו כמ"ש כדי לטהרינו מקליפותינו ומטומאתינו כו' ואטהר ואתקדש בקדושה כו' ולהבין מ"ש בזוה"ק שאחר ה' שבועות בימי הספיר' כבר תרעין סתומין הלא אדרבא בכל עת הולכין יותר ממדריגה והי' ראוי שאדרבא אח"כ יהי' יותר תרעין פתוחין ונשאל זה מהמגיד ז"ל מקאזיניץ ותירץ לפי דרכו בקודש ולהנ"ל י"ל שענין הפסח הי' בחי' אתערותא דלעילא ורצה ית' שיהי' בבחי' אשה כי תזריע וילדה זכר ויצירת הזכר בל"ג יום כנ"ל בשם הא"ע וזהו ענין ל"ג בעומר שנגמר לידת הזכר וזהו ענין ההמתקה בל"ג יום אלו כנ"ל בשם הא"ע כמ"ש לקטו האבנים ועשו גל פי' לקטו האותיות כמ"ש בס"י שתי אבנים בונות ב' בתים הרי שהאותיות נקראו אבנים כשראה יעקב שנתגברו הדינים כמ"ש לולא כו' כי עתה ריקם שלחתנו כו' ראה אלקים כו' צוה ללקוט האותיות מאלקים ולהמתיק באותיות המתחלפין משם זה באותיות הקודמין הם לה"י המתחלפין באותיות כד"ט ר"ת "כי "טובים "דודיך מורה חסדים וכל הקודם באותיות יותר חסדים מהמאוחר וכד"ט גי' גל ע"ד הנ"ל שיצירת הבן בג"ל יום והוא ענין המתקה הנ"ל גי' גל ואז ילד יולד לנו בן ניתן לנו ע"י המתקה וההמתקה ע"י בחי' יעקב גי' ב"פ אלקים עה"א כמ"ש בכוונת ע"פ והאכלתיך נחלת יעקב אביך גם יעקב גי' אלקים כדט"ם עה"א י"ב כוללים בצירוף יו"ד מדות שההמתקה בהם לרמוז על המתקה הנ"ל ששם אכדט"ם ממתיק ?לשון אלקים בכל היו"ד מדות וכן בל"ג בעומר הכוונה לתיבת נה"ל שבאנא בכח כו' ונה"? עה"כ גי' אלקים ועוד הכוונה לאות ו' דולאומים כי יעקב בחי' אות ו' כמ"ש בס' ובכ"מ ואלקי יעקוב בו' וכן המשכון שנטל יעקב מאליהו הוא ו' והנה ג' ברכו' ראשונות שבתפל' י"ח הם נגד ג' אבו' וברכת קדושה נגד יעקב כי מאברהם יצא ישמעאל ומיצחק יצא עשו רק מיעקב נמשכה כל הקדושה ולכן דבר אל כל "עדת "בני ישראל "קדושים ר"ת יעקב וזהו ענין מ"ש בזוה"ק שתרעין סתומין אח"כ כי נגמר כבר ההילוך ולידת הזכר בל"ג יום ע"ד הנ"ל רק גם

ל"ד ול"ה שהם בחי' יסוד ומלכותו בחי' הכללות מה' ימים הקדומים ועדיין תרעין פתוחין ואח"כ נגמר ההמתקה וההילוך כנ"ל וזהו ע"ד חז"ל אם עברו רוב שנותיו ולא חטא שוב אינו חוטא שכבר נגמר הילוכו כי כבר יש לו קדושה גדולה ונח לו לבא אח"כ לקדושה יותר עליונ' ועד"ז בחלקי הגוף שנחלק לג' שלישים חלק א' הראש חלק ב' הידים והגוף חלק ג' השוקיים ורגליים וחלק המובחר הוא העליון והוא הרוחני יותר ולכן המזוזה צריכה להיות בשליש העליון גם יש צירוף מחילוף אלקים באותיות הקודמין א"ם ג"ל כידוע וכמ"ש בדרוש חנוכה ורומז שהאם מגלה עצמה בחסדים שלה.